

La humanitat

Any II : Núm. 209
Barcelona, dimarts, 12 de juliol de 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :: Telèfon 31518

Fundador LLUIS COMPANYS

LA NOSTRA PATRIA VIU UN DELS MOMENTS MES TRANSCENDENTALS DE LA SEVA HISTORIA.

ELS ENEMIGS DE SEMPRE, SESTAN A L'AGUAIT, ESPERANÇATS QUE UNA VACIL·LACIO, QUE UNA DESAVINENÇA NOSTRA ELS APLANIN EL CAMÍ

ARA MES QUE MAI LA REPRESENTACIO CATALANA DEU PRESENTAR, A MADRID, UN FRONT DE BATALLA COMPACTE, DISCIPLINAT, EFICIENT. NI UNA CLARIANA EN L'ENERGIA, NI UN ESVORANC EN LA DECISIO, EN CAP MOMENT COM L'ACTUAL, LA PONDERACIO I EL SENY TRADICIONALS EN LA RAÇA CATALANA, NO PODEN DEIXAR DE BANDA LA FORTITUD INTEL·LIGENT I LA VIRIOR COMBATIVA.

PERO PER DAMUNT DE TOT, CAL QUE LA REPRESENTACIO PARLAMENTARIA DE CATALUNYA ES VEGI ASSISTIDA, REALÇADA, DE PROP O DE LLUNY, PER LA CONFIANÇA UNANIME DE CATALUNYA. SENSE L'IMPONDERABLE DE LA COMPE·TENCIO ENTRE ELECTORS I ELEGITS, SIGUIN DEL CAMP QUE SIGUIN, PER COINCIDENTS TOTS EN L'IDEAL SAGRAT DE L'ALLIBERACIO PATRIA, FORA INOPERANT TOT ESFORÇ, ENDEBADES TOTA ESPERANÇA.

CATALANS: TOTS I CADASCU, AMB EL COS, AMB L'ANIMA I AMB LA INTEL·LIGENCIA, ENDAVANT PER LA LLIBERTAT DE CATALUNYA!

Tres nuvis volien canviar les respectives núvies, i aquestes, que no estaven d'acord, armaren la gran gresca

Praga. — A l'església d'un poble dels voltants d'Uzhurod es celebraren tres noces al mateix temps. Al cap de pocs moments hi havia a l'hospital sis ferits, que eren els tres nuvis i els tres padrins.

Quan la triple cerimònia d'enllaçament estava a la meitat, els tres nuvis acordaren que anaven a casar-se amb la dona que no volien i es proposaren entre ells mutus canvis.

Les núvies, a les quals sembla que el canvi no era de la seva aprovació, començaren la lluita, en la qual intervingueren els individus, que prengueren immediatament una decisió en favor o en contra.

Quan el capellà i els seus ajudants pogueren treure de l'església els avaluadors, recolliren i portaren a l'hospital els sis ferits.

PARLA NICOLAU D'OLWER

«Els entrebancs, en la discussió de l'Estatut, són deguts a què a les Corts hi ha molts elements de mentalitat monàrquica...»

L'ex-ministre del primer Govern de la República senyor Nicolau d'Olwer, en un bell discurs pronunciat, a Granollers, ha parlat de la situació del projecte d'Estatut de Catalunya al Parlament, fent les següents manifestacions:

«A l'Estatut, en primer terme, hi veiem un voler general del poble; hem d'inclinar-nos davant d'aquesta voluntat general. En segon terme hi veiem un grau a pujar per a l'assoliment dels nostres ideals, que tots coneixem i compartim.»

«Els entrebancs, difícils, amb què l'Estatut s'ha trobat a les Corts, a mi més que com a català m'afecta com a home democrata.

Cal fixar-se en això: l'Estatut era sortit de votació unànime i, per tant, tots aquests homes de terres endins d'Espanya havien de donar lliure pas a l'Estatut perquè era el resultat de la votació d'un poble. Això no s'esdevingué ni de molt lluny. L'Estatut avança, però no per un camí fàcil. Avança, cal dir-ho, no sois pel nostre esforç, pel dels representants de Catalunya, sinó també per l'entusiasme, sinceritat i lleialtat d'homes de terres endins d'Espanya. Sigui quina sigui la sort de l'Estatut hi haurà uns homes que mereixeran la gratitud eterna de Catalunya; entre tants n'hi ha dos que cal posar en primer terme: el President de la República i el del Consell. Aquests dos homes mereixen la gratitud del nostre poble per haver lluitat per la nostra causa àdhuc arribant a posar en perill el seu prestigi i la seva autoritat.

Per a aquests homes, que sigui per ésser fidels a la seva creença o a la paraula donada, ens han defensat, per a aquests homes sempre serà poca la nostra gratitud. Malgrat això l'Estatut no pot seguir el seu camí.»

«Els entrebancs, és clar, són deguts a que l'Estatut ha d'ésser discutit en unes Corts integrades, si ho en majoria en gran part, per elements de mentalitat monàrquica. Cal no oblidar, tampoc, la coacció de l'opinió d'igual mentalitat, que acaba de fer caure la balança. Aquesta és la situació ideològica que explica les incidències que sofreix l'Estatut. I encara la nostra sort ha consistit en trobar-nos amb homes que se'ns han posat al costat obeint a un convenciment íntim perquè creuen que fent-ho així contribueixen a la salvació de la República espanyola; d'altres n'hi ha que aspiren a que aquestes coses d'Estatuts no existissin, però reconeixen el fet i s'inclinen davant d'ell.»

«Davant d'això, i per noves esmenes que atacaven punts vitals de l'Estatut, la minoria catalana va fer una gestió prop del Govern. Es hora ja que el Govern no permeti que la discussió vagi a la deriva com una nau sense timó. Per això cal que el Govern concreti la seva posició. Ara ens trobem en un moment decisiu. El criteri del Govern avui encara no el coneix la minoria catalana, i per això no ha pogut prendre cap resolució. De tota manera us he de dir que el meu convenciment és que aquesta fórmula serà menys favorable que el text de la Comissió. L'ambient s'ha anat malejant amb la discussió.

La minoria catalana, per tant, es trobarà amb alguna qüestió que serà difícil que pugui acceptar. El nostre deure serà no votar res que sigui contrari a un punt vital de l'Estatut.»

«Però jo crec també que el nostre deure és que en tot allò que sigui modificable s'ha de treballar sense descans per tal d'aconseguir-ho. És després que l'Estatut hagi sortit; aleshores és quan el poble de Catalunya ha de fer examen per veure si l'Estatut és cosa viable o no. D'aquest Estatut s'ha de treure tot el possible per anar fent el nostre camí. Jo crec que la tàctica de refusar-ho seria plenament eficaç, puix que és procediment que l'hem posat en pràctica altres vegades.

Hem de mantenir la nostra posició fins el darrer moment; la minoria compta amb una força de vots ben respectable, i cal que resti al Parlament fins a la darrera votació de l'Estatut. El mandat del nostre poble ens hi obliga; no és pas per pròpia iniciativa. No tenim dret d'adoptar cap altra posició més bonica, també més còmoda. No; la nostra missió és acabar de gastar-nos els nervis...»

«ESTA AFIRMACION AUTONOMISTA Y NACIONALISTA DE BARCELONA, QUE YO OS DIGO QUE ES UN HECHO, CON SU INTIMO, CON SU VIGOROSO, CON SU PROFUNDO SIGNIFICATIVO, RECLAMA INMEDIATAMENTE UNA SOLUCION DEL PODER LEGISLATIVO DEL PARLAMENTO ESPAÑOL, Y EL MAYOR DE LOS ERRORES EN QUE PODRIAMOS INCURRIR SERIA VOLVERLE LA ESPALDA, SERIA FINGIR DESCONOCERLE, SERIA AGUARDAR Y RETARDAR LA SOLUCION, ESPERANDO, MIENTRAS TANTO, NUEVOS ACTOS UNILATERALES, NUEVOS ESTADOS DE HECHO, NUEVAS MANIFESTACIONES ANORMALES DE LA REALIDAD.»

Niceto Alcalá - Zamora
19 novembre 1918

ANDREU DAMESON
notabilíssim dibuixant català que ha tornat de Buenos Aires on aconseguí, pel seu art exquisit, innombrables triomfs

EL RAID MADRID - MANILA

Rein Loring ha arribat al terme del seu viatge

Manila. — L'aviador espanyol senyor Rein Loring, després d'haver resolt les dificultats d'ordre internacional que s'oposaven a la continuació del seu vol, va sortir amb direcció a Manila. A les dues quaranta arribà a Aparri, on fou rebut entusiàsticament per tota la població. L'alcalde li donà la benvinguda.

Com es recordarà, el senyor Ferran Rein Loring sortí de l'aeròdrom de Getafe fa prop de dos mesos per a fer el vol Madrid-Manila, seguint una ruta semblant a la dels pilots militars Gallarza, Loriga i Estevez, l'any 1926.

Era la primera vegada que un pilot civil espanyol es llançava a tal empresa com únic tripulant d'una avioneta amb motor de 100 cavalls.

Salvà feliçment le setapes previstes fins Hong-Kong, demostrant així la seva mestria i la regularitat de l'aparell. Hang-Kong a Aparri, la penúltima etapa, era la més perillosa, per tenir que salvar 800 quilòmetres de vol sobre la mar.

Les difícils condicions meteorològiques d'aquells llocs en aquesta època feren pensar al previsor pilot en l'aterratge "pont" a l'illa de Formosa, prohibint pels japonesos a tot aviador estranger. S'iniciaren gestions per la Direcció General d'Aeronàutica civil i el ministre d'Estat espanyols per aconseguir la llicència. Esperant-Kang, passà més d'un mes a Hong-Kong. Avui ens porta el telègraf la notícia del salt sobre la mar i l'aterratge a Filipines.

TELE-AUDION

THE NATIONAL CITY BANK
INTERNATIONAL DEPARTMENT
PREVISIONES DEL FUTURE

GERENTE LEO CASAS

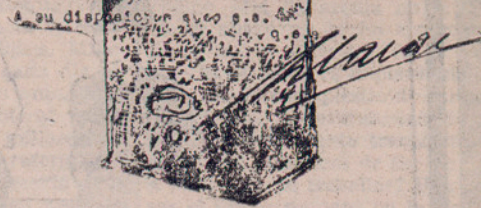
TELEGRAFIA SIN HILOS

MADRID
3. ARENAL, 3
TELÈF. 96401

SRS L. G. CASTANER
Paseo de Gracia 47 pral
BARCELONA

RECEPTORES DE RADIO
ALTA VOZES DINAMICOS
APARATOS SINCRONIZADOS
FILM SONORO
ACROFONOS "EMISION"
AMPLIFICADORES
MIXTURADORES
GRANDS FONOS AMPLIFICADOS
COMPUTADORES
CONVERTIDORES
LAMPARAS "EMISION"
ACUMULADORES
PERSONAJES DE ALUMBRADO
MATERIALES TELEFONICOS
JUEGOS DE CAJAS
RECEPTORES DE AMBITO
PARARAYOS
AERODINAMICOS
ACCESORIOS DE T. C.

Muy Srs nuestros:
Acusamos recibo de su atenta carta donde se interesa por las agujas fonograficas PERMO POINT y lamentamos manifestar a Ud que NO COMPRAMOS NI VENDEMOS A CATALUNA a menos que Ud demuestre que no es catalán.

Madrid 7 de Julio de 1932

Un amic nostre, comerciant, va adreçar-se a un industrial de Madrid. Aquest ha contestat a la lletra del nostre amic en la forma que els nostres llegidors poden veure. Diu així la lletra de l'industrial madrileny:

"SRS. L. G. CASTANER. -- PASEO DE GRACIA, 47, PRAL. -- BARCELONA. -- MUY SRS. NUESTROS: ACUSAMOS RECIBO DE SU ATENTA CARTA DONDE SE INTERESA POR LAS AGUJAS FONOGRAFICAS PERMO POINT, Y LAMENTAMOS MANIFESTAR A USTED "QUE NO COMPRAMOS NI VENDEMOS A CATALUNA" A MENOS QUE USTED DEMUESTRE QUE NO ES CATALAN. -- A SU DISPOSICION ATTO. S. S., ETC., L. CASAS."

Denunciem el fet perquè se n'assabenti qui calgui. I ens plau fer públic aquest procedir, per tal que els catalans sàpiguen com les gastes els nostres enemics. I puguin procedir en conseqüència.

UN ACTE SIMPATIC

Donatiu de fruites als Hospitals de Barcelona

Ens diu la "Unió de Rabassaires de Catalunya" que, aquesta tarda, l'esmentada entitat farà ofrena als Hospitals de Barcelona de la fruita que va figurar en la secció que la mateixa tenia en l'Exposició de Fruites celebrada el passat diumenge, a la vila de Sant Boi de Llobregat.

Aquest repartiment es farà per mitjà de Ràdio Beneficència.

OPINIO D'UN CAPELLA SOBRE L'EXERCIT

«Ens dol veure que hi ha a l'Exèrcit homes que no senten la República»

Madrid. — En un article publicat a "El Liberal", el sacerdot Joan Garcia Morales, fa les següents manifestacions referint-se a l'exèrcit:

«El Ejército no lo componen los hijos de los grandes señores; el Ejército no es, no puede ser de los burguesías, porque el Ejército es el pueblo.

Al Ejército se le han entregado las armas no para que defiendan a los ricos o para que algunos jefes hagan política monárquica. El Ejército es el amparo de la patria, y la patria somos todos; el pueblo que trabaja en las minas, en el campo, en el mar, en los talleres, en las fábricas. La patria son todos los que trabajan de una manera o de otra para consolidar un régimen democrático: médicos, abogados, arquitectos, ingenieros, periodistas...

Resulta que la milicia es la que goza de más mimos, de más privilegios, de más bulas...

Los demás no rechistamos; pero nos duele, nos amarga que dentro del Ejército se encuentren hombres que no sientan la República...

Que se vayan! Que se vayan!

RAMSAY MAC DONALD
cap del Govern anglès, que ha tingut participació preferent en els acords de Laussana

Baralla sagnant al carrer del Cid

Un que no sab perdre

Ahir nit, al carrer del Cid, dos individus, navalla en mà, s'escometeren violentment, resultant ambdós amb ferides de consideració.

Uns guàrdies que acudiren portaren els esmentats individus a la Casa de Socorros del carrer Barabarà. Digueren anomenar-se Anton Sánchez Sánchez i Manuel Artés. El primer presentava tres ferides d'arma blanca en diverses parts del cos i el segon una ferida a la mà dreta.

Segons manifestaren, la baralla fou deguda a la rancúnia que li quedà a l'Artés per haver resultat ferit temps enrera quan també s'escometeren en les mateixes circumstàncies d'ahir nit. L'Artés, doncs, fou lliurat al jutjat de guàrdia.